

د ادبي څېړنې میتودولوژي

څېړنپوه محمد نبي صلاحي

د ادبي څېړنې میتودولوژي

څېړنپوه محمد نبي صلاحي

Literary Research Methodology

Professor Mohammad Nabi Salahi

2022

ISBN 978-9936-661-34-9

9 789936 661349

د افغانستان اسلامي امارت
د علومو اکاډمي
د بشري علومو معاونیت
د ژبو او ادبیاتو مرکز
د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت

د ادبي څېړنې میتودولوژي

کال: ۱۴۰۱ هـ.ش

څېړنپوه محمدنبي صلاحي

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	د ادبي څېړنې میتودولوژي
ليکوال:	څېړنپوه محمد نبي صاحبي
ایډیټور او مهتمم:	څېړندوی احسان الحق کبير
څېړندوی:	د افغانستان د علومو اکاډمي د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست
د لیکلو کال:	۱۳۹۸ ل کال
د چاپ کال:	۱۴۴۴ هـ.ق (۱۴۰۱ هـ.ش)
د چاپ ځای:	لايف ستار
ISBN:	978-9936-661-44-8

د چاپ ټول حقوق له علومو اکاډمي سره خوندي دي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لیکچر

- د لارښود استاد گزارش ا
- تقریظ ز
- تقریظ ي
- تقریظ س
- تقریظ ش
- سریزه ۱

لومړی څپرکی

- د موضوع شالید ۹

دویم څپرکی

- د څپرني عمومي مفهوم ۴۷
۱. د څپرني پېژندنه ۴۷
۲. د څپرني موخه او هدف ۵۴
۳. د څپرني ارزښت او اهميت ۶۳
۴. د څپرني ډولونه ۶۸
۵. له نورو علومو سره د څپرني اړیکې ۷۶
۶. د څپرني ځانگړنې ۸۰

درېیم څپرکی

- د ادبي څپرني میتودولوژي ۱۰۷
۱. د ادبي میتود پېژندنه ۱۰۷

۲. د ادبي څېړنې اصول او لارې..... ۱۱۵
۳. د ادبي مطالعاتو او ادبي څېړنو ډولونه..... ۱۱۹
- الف) ادبي تيوري..... ۱۲۲
- ب) ادبي کره کتنه..... ۱۳۰
- ج) ادبي تاريخ..... ۱۴۵
- ه) متپوهنه..... ۱۶۷

څلورم څپرکی

- د ادبي څېړنې عملي لارې چارې..... ۱۷۵
۱. د موضوع ټاکنه..... ۱۷۵
۲. د لارښود استاد ټاکنه..... ۱۸۲
۳. د څېړنې نقشه او خاکه جوړول..... ۱۸۹
۴. د موادو د سرچينو پلټنه او پېژندنه..... ۱۹۱
۵. د موادو راټولونه..... ۱۹۴
۶. د موادو مطالعه او يادښت اخيستل..... ۱۹۶
۷. د يادښتونو ډلبندي..... ۱۹۸
۸. د څېړنې لپاره د ميتود ټاکنه..... ۱۹۹

پنځم څپرکی

- د ادبي څېړنې د ليکنې پړاوونه..... ۲۱۱
۱. د اثر د ليکلو شرايط او وختونه..... ۲۱۱
۲. د څېړنيز اثر د بيان ژبه او د افادې طرز..... ۲۱۴
۳. د معلوماتو تحليل او تفسير..... ۲۱۹

۴. د څېړنيز اثر جوړښت او چوکاټ ۲۲۶
۵. سرينه ۲۲۹
۶. د اثر متن (مرکزي برخه)..... ۲۳۸
۷. د څېړنې پايله ۲۴۰
۸. عملي وړانديزونه..... ۲۴۲
۹. ضميمه..... ۲۴۶
۱۰. د څېړنيز اثر بيا کتنه ۲۴۷

شپږم څپرکی

- د څېړنيز اثر د بشپړتابه تخنیکي اړخونه ۲۵۳
۱. د ماخذونو ښودنې لارې چارې..... ۲۵۳
- الف) لمن لیکونه..... ۲۶۴
- ب) د منابعو او سرچینو لیکلې..... ۲۶۶
۲. تعلیقات..... ۲۶۹
۳. نوملیک (نومښود - Index) ځای نومونه، وګړنومونه او د آثارو نومونه ۲۷۱
- پايله..... ۲۷۵
- وړانديزونه ۲۷۹
- ماخذونه..... ۲۸۱

د لارښود استاد گزارش

((د ادبي څېړنې میتودولوژي)) د هغې علمي-څېړنیزې پروژې سرلیک دی چې د علومو اکاډمۍ د ژبو او ادبیاتو مرکز د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت د ادبیاتو او متنپوهنې څانگې غړي څېړنوال محمدنبي صلاحي د څېړنپوه علمي پوښتنو ته د لوړاوي لپاره له (۱۱۵) باوري کورنیو او بهرنیو سرچینو څخه په استفاده بشپړه کړې ده.

پروژه د څېړونکي پر سريزې سربيره چې په کې د موضوع اهميت، مبرميت او ترسره شوي څېړنود (میتود) او څرنګوالي بيان شوی، شپږ څپرکي، پایله، وړاندیزونه او په پای کې د مأخذونو لیکلې لري، زه یې د لارښود استاد په حیث د ترسره شوي کار د څرنګوالي په اړه خپل نظر په لاندې شرحه او تفصیل وړاندې کوم:

څېړنه په عام ډول د لیکنې په یوې څانګرې لاره او روش د ناڅرګند حقیقت پلټنه او سپړنه ده. په بله وینا: د یوې ټاکلې موضوع په باب رښتینې، ژوره او عالمانه پلټنه ده چې په کې حقایق، واقعیتونه او مسایل تحلیل او تفسیر کېږي. څېړنه د یو لړ داسې قواعدو او مقرراتو ټولګه هم بللی شو چې مور ته دا راښيي، چې څنګه کولی شو د یوې څانګرې موضوع په باب واقعیتونه او حقیقتونه وپلټو.

څېړنه د بشري پوهې په وده او پرمختیا کې ستر ارزښت او ټاکنکی اهمیت لري. انسان د خدای ورکړي فکري ځواک او استعداد په وسیله د خپلو تجربو، مشاهدو، پلټنو او څېړنو په پایله کې د پرمختګ اوسني پړاو ته را رسیدلی او له یوې ورځې بلې ته مخ پر وړاندې روان دی. د بشري تاریخ په اوږدو کې له حضرت آدمه تر دې دمه دا دود و او دی، چې هر لومړی نسل خپله پوهه د تجربو، څېړنو او پلټنو د نتیجې په توګه خپل هم مهالي نسل ته لېږدوي او دغسې یې ورپسې نسل ته لېږدوي. په دې کې شک نشته چې د هرې بریالۍ څېړنې پای او لاسته راوړنه یوه موندنه وي؛ نو څېړنه په واقعیت کې د حقیقت موندنې او تر لاسه کولو لپاره یوه بنسټیزه لاره ده. دا چې د پوهې، علم، هنر او ادب د پراختیا او پرمختیا لپاره څېړنه ډېره اړینه

ده، نو ځکه د بشر د مادي او معنوي اړتياوو د پوره کولو لپاره د علومو او فنونو د بېلابېلو برخو او څانگو پوهان څېړنې کوي او له همدې څخه په نړۍ کې د علومو د پراختيا او پرمختيا په موخه مور ته د څېړنې ماهيت، اهميت او ارزښت ښه را جوتېدلی شي.

يوه غوره څېړنه او غوره څېړونکی خپلې څانگړنې لري چې هغه په دې علمي - څېړنيزه پروژې کې په مناسب تفصيل سره بيان شوي دي، دلته مهمه خبره د ادبي څېړنو په ميتودولوژي ده. ادبيات د پېژندنې، څېړنې او مطالعې لپاره خپل څانگړي اصول لري چې ادب پوهانو هغو ته د ادبي څېړنې د ميتودولوژۍ نوم ورکړی دی. ((ميتود)) داسې يوې منل شوې کړنلارې ته ويل کېږي چې له يو مشخص، د منلو وړ، منطقي، منظم پلان او طرحې سره تطبيق او پلی شي. دلته چې خبره په ادبي څېړنو پورې اړه لري، نو بنسټيزه پوښتنه په کې دا ده چې ادبي څېړنې او مطالعات بايد څرنگه تر سره شي؟ آیا د دې ډول څېړنو لپاره هم داسې ټاکلې او منلې لارې او روشونه شته چې هر ډول ادب پوهنيزې څېړنې پرې وشي؟ ځواب يې ((هو)) دی، خو په دې توپير چې مور نشو کولی ادبيات هم کټ مټ پر هغو لارو او طريقو چې په طبيعي علومو کې کارول کېږي وڅېړو او مطالعه يې کړو. د طبيعي علومو د عيني لارې او روش (ميتود) پرته چې هغه هم ځينې څېړونکي په ډېر لږ توپير چې په ادبياتو کې داسې عمومي اصول پلټي چې پر کلي تصوراتو، لکه: عينيت، عموميت او قطعيت باندې ولاړ وي، ادبي پديدې (آثار) له دې لارې د عيني واقعيتونو په توگه په بشپړه بې طرفۍ سره مطالعه او څېړي، نو د ادبي څېړنو لپاره خپل ډېر مشهور ميتودونه او لارې تشریحي ميتود، پرتليز ميتود، ادبي - علمي څېړنيز ميتودونه دي چې څېړونکی هغه په دې څېړنه کې را پېژني.

د ادبي څېړنې او مطالعاتو لپاره د ميتودولوژۍ موضوع اهميت او مبرميت ته په کتنه د علومو اکاډمۍ د ژبو او ادبياتو مرکز د پښتو ژبې او ادبياتو انستيتوت په څېړنيزې کړنلارې او پلان کې د ادبي څېړنې ميتودولوژي شامله وه چې هغه يې د

یوې شپږکلنې علمي-څېړنیزې پروژې په توګه څېړنوال محمدنبي صلاحي ته سپارلې وه چې زما په لارښوونه یې بشپړه کړې ده. نوموړي د افغانستان د علومو اکاډمۍ د عالي شورا تر تائید او تصویب وروسته موضوع د ټاکلیو مفرداتو له مخې په شپږو لویو څپرکو کې د لویو، منځنیو او ځنګرنو سرلیکونو لاندې په دې ترتیب بشپړه کړه:

له سريزې وروسته چې په کې د موضوع اهمیت، مبرمیت، څېړندود او د څېړنیزې موضوع د ترسره کیدو څرنگوالی بیان شوی، په لومړي څپرکي کې د موضوع شالید بیانوي او د موضوع په اړه د مخه شوی خور اورکار د تحلیلي پېژندنې او کره کتنې په ترڅ کې د هغو ارزونه کړې او پر هغو یې د خپلې تر سره کړې څېړنې پوره توب او کره توب زبات کړی دی. دویم څپرکی څېړنه څه ته وايي؟ یوې ټولنیزې پوښتنې باندې پیلېري چې په کې د څېړنې پر لغوي او اصطلاحی پېژندنې سربېره د څېړنې موخه، ارزښت او اهمیت، د څېړنې ډولونه او له نورو علومو او فنونو سره اړیکې، د یوې غوره څېړنې او ښه څېړونکي ځانګړنې په مناسب تفصیل سره داسې بیان شوي چې له لوستونکو سره د څېړنې په هراړخیزه پېژندنه کې مناسبه او پر ځای مرسته کولی شي.

درېیم څپرکی د ادبي څېړنې څېړندود (میتودولوژي) ته ځانګړی شوی چې نه یوازې د ادبي څېړندود په باب مفصل بحث لري، بلکې د ادبي څېړنې بېلابېل اصول او لارې، د ادبي مطالعاتو او ادبي څېړنو ډولونه (د ادبپوهنې اصلي او فرعي څانګې: ادبي تیوري، ادبي کره کتنه، ادبي تاریخ، ادبي پرتله او متنپوهنه) تر ځانګړو سرلیکونو لاندې د ادبي مطالعاتو او څېړنو د مهمو برخو په توګه راپېژني او د هغو له ځانګړو څېړندودونو موهم خبروي. په څلورم څپرکي کې د ادبي څېړنې عملي لارې چارې ښودل شوي چې د موضوع ټاکنه، د لارښود استاد ټاکنه، د څېړنې نقشه او خاکه جوړول، د موادو د سرچینو پلټنه او پېژندنه، راټولونه، مطالعه او یادښت

اخيسته او د هغو ډلبندي او بيا وروسته د څېړنې لپاره د يو څېړندود ټاکنه په کې په ترتيب سره په مناسب تفصيل سره تشریح شوي دي، پنځم څپرکی د ادبي څېړنې د پراوونو تشریح ته ځانگړی شوی چې په ترتيب سره په کې د اثر د ليکلو شرايط او وختونه، د څېړنيز اثر د بيان ژبې او د افادې طرز، د معلوماتو تحليل او تفسير، د څېړنيز اثر په جوړښت او چوکاټ کې شاملې برخې (سريزه، د اثر متن، د څېړنې پايله، عملي وړاندیزونه، ضميمې، د څېړنيز اثر بيا کتنه) پورې اړوند موضوعات بيان شوي دي، وروستی يا شپږم څپرکی د يو څېړنيز اثر د بشپړتابه تخنيکي اړخونه راپېژني او په ترتيب سره د ماخذ ښودنې معاصرې لارې چارې (لمن ليکونه او د منابعو او سرچينو ليکلې)، تعليقات، نوم ښود (ځاينومونه، وگړنومونه او د آثارو نومونه) چې معاصره څېړنه يې د څېړنې تخنيکي اړخونه گڼي، د لازمو تشریحاتو په ترڅ کې راپېژني او د ټولو بحثونو په لنډيز او پايلې، وړاندیزونو او د هغو سرچينو (اخځليکونو) په ليکلې چې د دې څېړنې په بشپړولو کې ور څخه گټه اخيستل شوې، دغه څېړنه پای ته رسېدلې ده.

د موضوع په اړه د مخه د ترسره شوي کار شاليد ته په کتنه هم دا څرگندېږي چې ډېرې لږې خورې وړې ليکنې او ژباړې تر دا مهاله په چاپي رسنيو (اخبارونو، مجلو) او يا په ځينو چاپي آثارو کې په ضمني توگه شوې وې، خو کوم ځانگړی څېړنيز اثر نه و ليکل شوی؛ نو ځکه د دې موضوع څېړنه، د دې وخت يوه ډېره مهمه اړتيا بللی شو. موضوع د خپلې څېړنيزې موخې، اهميت او مېریت له مخې د يوې پراخې او هر اړخيزې څېړنې لپاره ډېرو معتبرو علمي سرچينو ته اړتيا لري، خو زموږ په ملي او رسمي ژبو (پښتو او دري) کې هغو ته لاس رسى لويه ستونزه وه، له ښه مرغه چې زموږ څېړونکي په انگريزي او اردو ژبې پوهېدنې دا ستونزه تر ډېره حل کړه او په دې بريالی شو چې د هغې له برکته يې د خپلې څېړنې لپاره ډېر نوي او په زړه پوري معلومات تر لاسه کړل چې د هغو پر مټ يې دا دی خپله څېړنه په ټاکلي وخت د دفاع تر درشله راورسوله.

زه د لارښود استاد په توگه تائيد او تصدیقوم چې خپرونکي د دې علمي پروژې د خپرنيزې چارې د سر ته رسولو لپاره گام پر گام زما پر لارښوونو او سپارښتنو عمل کړی، کوم بدلونونه او سمونونه چې د هر ځل کتنې په مهال په نښه او سپارښت شوي، هغه يې په پام کې نيولي او تر لازم سمون او بدلون وروسته يې يو ځل بيا زما له نظره تير کړي، زه يې په دې برخه کې د زغم، حوصلې او زيارگالني ستاينه کوم.

د لارښود استاد په توگه ددې علمي-خپرنيزې پروژې د منځپانگې او بڼې ځينې ځانگړنې داسې بيانوم:

- خپرونکي د خپرنې د اکاډميکو اصولو له مخې دا پراخه موضوع په لويو، منځنيو او ځنگزنو سرليکونو باندې په داسې مناسبه توگه ويشلې چې د هرې برخې اړوندې موضوع په پېژندنې کې يې په شننې او لازمو توضيحاتو سره د هغې خپرنيز حق په مناسب ډول اداء کړی دی.

- د معاصرو اکاډميکو خپرنيزو اصولو سره سم يې د نويو باوري کورنيو او بهرنيو سرچينو څخه په استفاده خپله خپړنه بشپړه کړې، معلوماتي سرچينې يې په متن کې په شمېرو سره په نښه کړي، لومړی يې په لمن ليک او بيا په ټوليز ډول د کتاب په پای کې د مآخذ ښودنې له اکاډميک اصل سره سم راوړي دي.

- خپرونکي په موضوع پورې د اړوندو مسایلو د وړاندې کولو په چارو کې بريالی، استدلالونه او څرگندونې يې مدللې او منطقي تسلسل يې پوره رعايت کړی دی. په اثر کې نوې خبرې او نوي ټکي هم تر سترگو کېږي. له دې امله د خپرونکي نوښتگرې هڅې د ستاينې وړ دي.

- د موضوعاتو په خپړنه او سپړنه کې يې زيات تشریحي خپړندود کارولی، خو د اړتيا په وخت کې يې د موضوعاتو د شننې لپاره کره کتنيز (انتقادي) ميتود هم کارولی دی.

د لیکنې سبک یې روان او د عام پوهاوي وړ دی، لفظي او معنوي کړکېچونه نه لري، لیک نخښې یې په مناسب ډول کارولې دي.

دې پورته یادونو او ځینو نورو ښیګڼو او ځانګړتیاوو ته په پاملرنه زه د څېړنوال محمدنبي صلاحي دغه علمي - څېړنیزه پروژه په علمي او مسلکي لحاظ مثبت او بريالی گڼم. که یې د لایحې له مخې د ترفیع نور شرایط پوره کړي وي، له څېړنوال علمي پوځ څخه د څېړنپوه علمي رتبې ته د لوړاوي وړ یې بولم. دوی ته د څښتن تعالی له درباره لا بريالیتوبونه غواړم او د علومو اکاډمي د ژبو او ادبیاتو مرکز ته یې له اثر څخه د معنوي گټې اخیستنې د عامیدو په موخه د چاپ او خپراوي وړاندیز کوم.

په درنښت

څېړنپوه دوکتور سیدمحي الدین هاشمي

د علومو اکاډمي - د دایرةالمعارف مرکز

د ۱۳۹۷ لمريز کال د کب د میاشتې يوولسمه

تقریظ

د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبیاتو مرکز محترم ریاست ته!
ستاسې د ۱۳۹۸ / ۵ / ۱ لمريز کال د (۳۵۹/۳۵۸) گڼه لیک له مخې، د ښاغلي
څېړنوال محمدنبي صلاحي پر تحقيقي پروژې خپل نظر په لاندې ډول وړاندې
کوم:

د پروژې معرفي او جوړښت

د څېړنوال محمدنبي صلاحي پروژه چې د ((د ادبي څېړنې میتودولوژي)) تر
سرلیک لاندې بشپړه شوې او د سرمحقق علمي رتبې حصول ته کاندید ده، شپږ
څپرکي لري.

لومړی څپرکی یې مقدماتي مباحثو ته وقف دی چې معمولاً دا وړ بحثونه د
دغسې پروژې په اکادمیکو تحقيقي سريزو کې راځي. ښاغلي مؤلف د خپل اثر
پنځه نور څپرکي د څېړنې او د ادبي څېړنې د میتودونو او روشونو د بېلابېلو اړخونو
معرفي ته وقف کړي دي او په پای کې یې نتیجه، وړاندیزونه او د خپلو مأخذونو
فهرست هم راوړي دي.

د پروژې ضرورت

د نن ورځې علمي تمایلات دا دي چې د علومو او پوهو په ټولو څانگو کې د
هنرونو په شمول، هر ډول څېړنې د یو میتود په رڼا کې کېږي او د معاصر تحقیق
ټول اصول او ضوابط په کې مراعاتېږي، دا تحقیقات که د اکادمیکو؛ تدریسي او
تحقيقي مؤسساتو له خوا سرته رسي او یا د یو شخص له خوا، د معاصر تحقیق د
اصولو او موازینو پر بنا د تحقیقاتو د عامیدلو لپاره پکار دي چې د څېړونکیو د
رهنمایي او د معاصرې میتودولوژي د خپلولو لپاره، اکادمیک مؤسسات لارښودي
آثار تهیه او چاپ کړي، خو د علومو او پوهو د بېلابېلو څانگو محققان د څېړنې

روشونه، میتودونه او ضوابط زده کړي؛ دغو اساساتو ته په پاملرنه خپلې څېړنې نوې او اکاډمیکي کړي. که مور ځوانو محققانو ته لارښودي آثار وړاندې نه کړو؛ نو بیا د اکاډمیک تحقیق هیله هم باید و نه لرو.

همدې ضرورت ته په پاملرنه د ژبو او ادبیاتو مرکز (د ادبي څېړنې میتودولوژي) په نامه پروژه طرح کړه او د تطبیق لپاره یې د ژبو او ادبیاتو مرکز ډېر تکړه غړی څېړنوال محمد نبی صلاحي وټاکه.

سناغلی صلاحي د ژبو او ادبیاتو مرکز ډېر فعال او هڅاند غړی دی او د ډېرې تاندې ځوانۍ څخه یې د ادبپوهنې په ځینو څانگو کې تحقیقات کړي او پدې برخه کې د تجربې خاوند دی او د خپل همیشه گي تلاش په نتیجه کې یې دا ضخیم اثر بشپړ کړ.

د استفادې موارد

د ادبي څېړنې د میتودولوژي په نامه آثار په عام ډول د ادب پوهنې د بېلابېلو څانگو محققانو ته د تحقیق لارې ورنښي؛ نو ځکه د ادبپوهنې د اصلي او فرعي څانگو، لکه: ادبي تاریخ، ادبي نقد، ادبي تیوري، سبکپوهنې او نورو څانگو محققان ترې استفاده کولی شي، د ادبپوهنې په فرعي څانگو کې متن څېړنه، کتابپوهنه او مأخذ پوهنه، د تحقیق خپل اصول لري. د دې څانگو محققان کولای شي په ځینو برخو کې (د ادبي څېړنې میتودولوژي) غوندې کتابونو له لارښوونو استفاده وکړي، خو په اختصاصي برخو کې دا وړ کتابونه د متن څېړونکیو او کتابشناسانو پوښتنو ته ځواب نشي ویلای ځکه چې د متونو او کتابونو (کتابشناسي) تحقیق ځانته خپل اصول او معیارونه لري.

لنډه دا چې دا وړ لارښودي آثار د ادب پوهنې د ټولو اصلي او ځینو فرهنگي څانگو څېړونکیو ته کلیدي ارزښت لري، ځکه د دې ډول کتابونو له لارښوونو په استفاده محقق خپل تحقیقات له عنعیني روشونو راباسي او پر اکاډمیکو اصولو برابر یې بشپړوي.

مأخذ او د لیکنې روش

بناغلي صلاحی د خپل اثر په بشپړولو کې د پښتو، دري او انگریزي ژبو له مأخذونو استفاده کړې، لیکنه یې روانه او ښه ده، زیار یې ایستلی دی چې د لیکنې ژبه یې ددې وړ آثارو د لیکنې ژبې خصوصیات ولري. د لیکوالی هر ژانر که ادبي او هنري وي، ژورنالېستیک یا علمي او تحقیقي وي، خپله ژبه لري، که د یو ژانر آثار د بل هغې پر ژبه ولیکل شي، خپل ارزښت له لاسه ورکوي.

نتیجه

په ټاکلی زماني مقطع کې د څېړنوال محمد نبي صلاحی په ډېر زیار او تلاش دغه تهیه شوی اثر (د ادبي څېړنې میتودولوژي) د علومو اکادمي د ژبو او ادبیاتو مرکز د سرمحقق علمي رتبې ته د ترفیع له ځینو نورو آثارو سره وکتل شي، دا اثر ترې په هېڅ ډول کم نه دی.

ده په معینه دوره کې دا اثر بشپړ کړی دی، له دې چار سره مربوط یې خپل نور وجایب او وظایف هم سر ته رسولي دي، نو ځکه یې زیار او هڅه د قدر وړ بولم او محترمو مربوطو مراجعو ته پیشنهاد کوم چې د دغه اثر د بشپړولو له امله د سرمحقق علمي رتبې ته دده ترفیع ومني.

سرمحقق زلمی هېوادم

تقریظ

د ژبو او ادبیاتو د مرکز د ۱۳۹۸ ل کال د زمري د میاشتي د لومړۍ نېټې د ۳۵۸/۳۵۷ گڼه لیک په ملتیا د ښاغلي څېړنوال محمد نبي صاحبي د «ادبي څېړنې میتودولوژي» نومی علمي - څېړنیز اثر چې له «۱۱۵» مأخذونو څخه په استفاده د څېړنپوه علمي رتبې ته د ترفیع په منظور کښلی، ما ته د تقریظ لپاره راسپارل شوی دی.

څېړنوال محمد نبي صاحبي له هغو کسانو څخه دی چې د څېړندود یا میتود د پرتینګ پلوی دی، نو ځکه یې هڅه دا وه چې نورو ته هم په دغه برخه کې څه وړاندې کړي، نوموړي خپله دغه هڅه په عمل بدله کړه او «د ادبي څېړنې میتودولوژي» تر سرلیک لاندې په علمي - څېړنیزې پروژې باندې یې کار پیل کړ چې دا دی له ډېرو هڅو او هلو ځلو وروسته یې بشپړه کړه، مخکې له دې چې د دې اثر په اړه څه ووايم، غواړم په لنډو ټکو کې پر میتود خبرې وکړم:

(Method) له آره یوناني کلمه ده چې له دوو برخو څخه جوړه ده (Meta) او (hodos) چې اصلي معنایې لاره او لوری دی یعنې د یوه مرام د ترسره کولو طریقه، یا هدف ته د رسېدو لاره یا د یوه فعالیت د تنظیمولو طریقه، که په لنډو ټکو کې ووايم په سیستماتیکه او منظمه توګه د یوه کار سرته رسول دي.

څېړونکو او پوهانو په بېلابېلو وختونو کې د علمي او څېړنیزو چارو د سمبالښت او سرته رسولو په منظور، په یوه نه یوه بڼه له میتود څخه کار اخیستی دی چې دا چاره د ځینو بدلونونو په منلو سره تر ننه هم روانه ده.

دا چې په اوسني وخت کې څومره او کوم - کوم میتودونه شته او کوم یې ډېر کارول کېږي، په دې موضوع باندې بحث نه کوم ځکه چې د اثر لیکوال ورباندې خبرې کړې دي، خو دومره باید ووايم چې هر لیکوال او څېړونکی د موضوع اهمیت او اړوندې رشتې ته په کتو له یوه نه یوه میتود څخه ګټه اخلي.

لکه څنگه چې یو معمار د یوې ودانۍ په جوړولو کې له ډېر دقت نه کار اخلي؛ ټول مواد او وسایل هر یو په خپل-خپل ځای کاروي، لیکوال او څېړونکي ته هم بویه چې د یوه اثر په کښلو کې د څېړنې وړ او اړین مواد له ټاکلي میتود سره سم تنظیم او پر خپل-خپل ځای یې وکاروي.

که چېرې موږ د یوه علمي اثر لپاره ټاکلی میتود ونه لرو، له اثر څخه به یو (معجون مرکب) جوړ او له لوستونکو څخه به لاره ورکه کړي. که چېرې په سمه لار حرکت وکړو او قدم پر قدم پر مخ لاړ شو، د خپل اثر لپاره یو ټاکلی میتود په پام کې ونیسو، د څېړنې وړ موضوع د څېړنې له اصولو سره برابره وڅېړو، سرلیک او مضمون (عنوان او معنون) یو له بل سره سم او برابر کړو، د اثر تشریحي او تحلیلي برخې میتودیکي وڅېړو، د نقد پر مهال یې پرېتوب هېر نه کړو، بېلابېلې موضوعگانې یې ترتیبه یوه له بلې سره ونه نښلوو، نو هم به مو یو غوره او د منلو وړ اثر کښلی وي او هم به مو د فرهنگ په بډاینه کې خپله کارنده ونډه ترسره کړې وي، همدارنگه به مو لوستونکو او مینه والو ته یو غوره او د استفادې وړ اثر وړاندې کړی وي.

په هر حال، راځم اصلي موضوع ته، د ښاغلي صلاحی د ادبي څېړنې میتودولوژي نومی اثر سربېره پر سریزې شپږ څپرکي، پایله وړاندیزونه او د مآخذونو فهرست لري.

لیکوال په سریزه کې چې د اثر د دروازې حیثیت لري له معمول سره سم له مقدماتي خبرو وروسته خپل اثر لنډ معرفي کړی، د خپلې څېړنې میتود یې ښوولی، د موضوع پر مېریت، هدف، انتخاب او نورو اړوندو مسئلو یې چې په سریزه کې یې راوړل اړین دي خبرې کړې دي.

په لومړي څپرکي کې یې د موضوع په شالید او پسمنظر بحث کړی دی چې په کې یې پر نورو خبرو سربېره ځینې هغه مهم آثار چې په دې اثر کې ترې زیاته

استفاده شوي او له موضوع سره يې مستقيمي اړيکې لرلې معرفي او د اړتيا پر مهال يې نقد کړي هم دي.

په دويم څپرکي کې چې سرليک يې دی: « څېړنه څه ته وايي؟ » د څېړنې د نښې پېژندنې په منظور، دغه موضوع په اوو بېلابېلو عنوانونو کې په نسبتاً مفصله توگه څېړلې ده او د موضوع حق يې ادا کړی دی.

د دې اثر په درېيم څپرکي کې د ادبي څېړنې ميتودولوژي تر بحث لاندې نيول شوې او نوموړې موضوع په اتو بېلابېلو سرليکونو کې څېړل شوې ده.

په څلورم څپرکي کې په عام ډول پر دې بحث شوی چې له ادبي څېړنې او د هغې له اصولو څخه په عمل کې څنگه گټه اخيستل کېدای شي. په دغه څپرکي کې د موضوع او لارښود په ټاکنه، د څېړنې د نقشې او خاکې په جوړولو او په څېړنيزو چارو کې په نورو اړوندو موضوعگانو لازمي خبرې شوي او د هرې يوې ځانگړنې او اهميت په گوته شوی دی.

د رسالې پنځم څپرکی د ادبي څېړنې د ليکنې د پړاوونو په اړه مواد په ځان کې رانغاړي چې د اثر د ليکلو په شرايطو سربېره د بيان ژبه، د افادې طرز، د معلوماتو تحليل او تفسير او نورې اړوندې موضوعگانې را چاپېروي چې ليکوال يې په اړه له خپل توان سره سم د موجودو ماخذونو په رڼا کې هر اړخيزې خبرې او بحثونه کړي دي.

په شپږم او وروستي څپرکي کې د څېړنيز اثر د بشپړتابه تخنيکي اړخونه روښانه شوي دي، لکه د ماخذونو ښودنه، لمنليک، بېليوگرافي او په موضوع پورې نور اړوند مسائل.

دغه اثر په پايلې، وړاندیزونو او د ماخذونو په فهرست سره پای ته رسېدلی دی. بايد ووايم چې ما نوموړی اثر ټکي پر ټکي لوستی دی، ښاغلي ليکوال ته مې د ځينو هغو موضوعگانو په اړه چې بايد له اثر څخه حذفې شي او همدارنگه د هغو ټکو په اړه چې د اثر په بېلابېلو برخو کې ورزيات شي او يا بدلون ومومي، لازمي

مشورې او وړاندیزونه مخې ته ایښي دي چې محترم صاحبي په ورین تندي منلي دي، د بېلگې په توگه په لومړي څپرکي کې د ادبیاتو له ساحې پرته د نورو آثارو پېژندنه او د ده له خوا په تنده لهجه د آثارو یا مطالبو نقد کول یادولای شو؛ زه د ده دغه نیک عمل ستایم او مننه ورڅخه کوم.

باید ووايم چې د ادبي تیوري او میتودولوژۍ په برخه کې لیکوال د پخې تجربې خاوند دی ځکه چې آن په شپېتمو کلونو کې یې د نوې ادبي تیوري نومې اثر خپور شو چې زما د ادعا ښه شاهد دی، همدارنگه یې په ادبیاتو کې د سریزې لیکلو له دوده هم خبر کړي یو چې د ده د دې اثر لیکلو ته یې لار اواره کړې ده. که په لنډو ټکو کې ووايم، په عام ډول په ادبي څېړنو او په خاص ډول د دې اثر په کښلو کې د ښاغلي صاحبي زیار د ډېرې ستاینې وړ دی.

- لیکوال د هغه د تېرو آثارو په څېر د دې اثر په کښلو کې هم زیات زیار ایستلی چې د ده دغه زیار او منښود د دې سبب شوی چې یو نسبتاً غوره او د استفادې وړ اثر ولیکي.

- لیکوال له خپل توان سره سم هغه څه چې د یوه اثر په څېړنه او لیکنه کې باید په پام کې ونیول شي، نه دي هیر کړي.

- په ټوله کې یې د لیکوالۍ او څېړنې اصول تر ډېره بریده مراعات کړي دي، وایي چې: «بنده تر خپل وسه پر دی».

- د څېړنې ژبه یې روانه او پېچلتیا په کې نه تر سترگو کېږي، لنډه دا چې د هرې سویې لوستونکي ترې گټه اخیستلی شي.

په پای کې د دې اثر په کښلو کې د هغه د لیکوال زیار یو ځل بیا ستایم، که چېرې نوموړي له ټاکلو لایحو او مقرراتو سره سم د ترفیع نور اړوند شرایط بشپړ کړي وي، د څېړنوالۍ له علمي رتبې څخه یې د څېړنپوه علمي رتبې ته د لوړېدو وړاندیز کوم او ده ته د څښتن تعالی (ج)

له دربارہ روغتیا او د نورو علمي - فرهنگي چارو په ترسره کولو کې یې د
لازیاتو بریالیتوبونو غوښتنه کوم.

په درنښت

څېړنپوه نصرالله ناصر

د بشري علومو د برخې مرستیال

تقریظ

د ژبو او ادبیاتو مرکز محترم ریاست ته!

ستاسو د ۱۳۹۸/۵/۱ / ۳۶۰/۳۵۹ گڼه مکتوب په ځواب کې په ډېر درنښت سره داسې لیکو.

دا یوه جوته خبره ده چې د څېړنې لارې او گودرې هماغسې چې اوس دي، په پیل کې همداسې نه وې. دا یادونه دا معنا لري چې د یوې لارې یا د یوه اسلوب منظمېدل وخت غواړي او تر ډېر کار کولو وروسته یوه داسې بڼه اختیاري چې هغه د علومو په یوه برخه کې د یوه منلي او منظم چوکاټ شکل اختیاري. څېړونکي په همدې چوکاټ کې را نغښتې نورمونه په پام کې نیسي او خپلې څېړنې لا پسې غزوي او بشپړوي یې. دغه نورمونه د میتودولوژي په نوم یادېږي. دا به ښه وي چې دلته د میتود په ویي باندې لږ تم شو او په اړه یې یو څه ووايو، ځکه مور همدغه ویي د ښې په نه بدلون سره په څېړنو کې کاروو او په خبرو کې یې هم استعمالوو، خو مخکې له دې نه چې د میتود په باره کې یو څه ووايو، بده به نه وي که د څېړنې په مورد کې دوه درې ټکي یاد کړو. زما په خیال خو څېړنه د هغه څه لاس ته راوړل دي چې یو څوک یې په لټه کې وي او دې ته سترگې غړوي چې تر گوتو یې کړي. دا کار هغه وخت کېدای شي چې سپری د کړنگونو څخه را وگرځي او په سمه لار روان شي.

میتود داسې یو ویی دی چې له گرامري پلوه په ځینو ژبو کې ښځینه او په یو شمېر نورو کې نارینه لغت بلل شوی دی. مور په دې ځای کې د دې سپیناوي سره څه کار نه لرو، ولې د دې نومونې پېژندل پر ځای عمل دی. په همدې علت باید دا ووايو چې میتود څه شی دی اوڅه ته وايي.

میتود (Method) په یوه منظم سیستم باندې جوړې شوې لارې ته وايي چې د علمي معلوماتو او یا هم د عملي پایو د لاسته راوړلو لپاره خدمت کوي. یا داسې

هم ویلی شو چې میتود د پلان سره سم وړاندې تگ دی. (۱) زه تر دې زیات د میتود په اړه څه نه وایم او د دې علمي-څېړنیزې پروژې د اوډنې یادونه په لنډ ډول کوم.

د دې علمي-څېړنیزې پروژې لومړۍ څپرکۍ د موضوع د شالید په برخه کې دی. په دې څېړنه کې ځینې آثار په ډېر ښه ډول معرفي شوي او په ښه کافي تلل شوي دي. لیکوال په دې څېړنه کې عناد نه دی کړی او هر کتاب یې داسې معرفي کړی دی چې سپری په کې نور څه نه زیاتولی شي او نه هم کمولی.

د اثر لیکوال دویم څپرکۍ په ((څېړنه څه ته وایي؟)) سرلیک باندې پیل کړی دی. څېړنه یې راښودلې او یادونه یې کړې ده چې څېړنه لرغونۍ کار دی. د لیکوال دا یادونه مور د دې سره اشنا کوي چې څېړنه خورا اوږد تاریخ لري. طبیعي خبره ده چې انسجام به یې د اوسني منظم شوي چوکاټ غوندې نه و، ځکه هر څه د وخت په تېرېدو او کار په وجه د ښه والي پورې تړي ته ور پورته کېږي. استاد صلاحی په ډېره روانه ژبه د څېړنې پیل او د هغې نه تمامېدونکې لړۍ ښودلې او په دې اړه یې د پوهانو نظرونه هم په خپله علمي-څېړنیزه پروژه کې خوندي کړي دي. دا عمل د څېړنې د اهمیت پېژندلو په برخه کې یوه پرځای کړنه ده. د همدې څپرکي په ترڅ کې دا هم ویل شوي دي چې یو محقق باید د څېړنې په وخت کې خپله بېطرفي وساتي. دا یادونه ډېره ارزښتمنه ده، ځکه داسې څېړونکي شته چې په څېړنه کې خپل تعصب جوتوي او د دې ناروا عمل لپاره څېړنه یوه وسیله او ښه مدرک بولي. په همدې څپرکي کې په دې هم ټینګار شوی دی چې څېړنه باید موخه ولري او سیستماتیکه وي. د همدې څپرکي په اوږدو کې د څېړنې په ارزښت او اهمیت باندې ګټورې خبرې شوې دي او یادونه شوې ده چې په څېړنه کې د څېړونکي نظر اړین دی. زه د استاد د دې یادونې ملګری یم، ځکه که یو څېړونکی په څېړنه کې په دې باندې وخت ضایع کوي، باید چې نظر یې په څېړنه

۱. په آلماني ژبه کې د پردیو لغتونو قاموس، من هایم، ۱۹۸۲م کال، ۴۸۹ مخ.

کې یو لوری ولري. په همدې څپرکي کې د نورو گټورو خبرو او څرگندونو په څنگ کې دا هم ویل شوي دي چې که غواړو په یوه شي باندې پوه شو، باید چې د څېړنې خوا ونیسو. دا ټکی خورا ارزښتمن دی، ځکه چې د ټولنیز پرمختگ بنسټ پر څېړنه ولاړ دی. که څېړنه نه وي، تش لاسونه به هیڅکله هم ډک نه شي. په همدې څپرکي کې د څېړنې ډولونه په گوته شوي او هر ډول تشریح شوی دی. دا یوه ډېره ښه کړنه ده، ځکه چې هر ډول یې بېله او ځانته ساحه لري. دا تفکیک، د هر ډول څېړنې په پېژندنه کې په زړه پورې مرسته کولی شي. په دې څپرکي کې د تحقیق ډولونه را ښيي چې استاد صاحبي د موضوع تل ته لاسونه ور اوږده کړي دي او تش ځان یې نه دی تېر کړی، بلکې موضوع یې ډېره ښه شاربلې ده او تر مېرې (پولې) لاندې یې وړی نه دی پرې ایښی. دا څپرکی زما په اند د یوې ځانگړې رسالې تومنه لري.

درېم څپرکی د ادبي څېړنې میتودولوژي تر سرلیک لاندې پیل شوی دی. په ادبي میتود باندې خبرې شوې دي. د میتود اصل ښودل شوی او د میتودولوژي د نومونې سره په روانه ژبه تشریح شوی دی. د اثر د لیکوال ژبه پېچلتیا نه لري او د هر ډول ابهام څخه پاکه ده، ځکه سړی د یوې موضوع په محتوا او هدف باندې په اسانۍ سره پوهېدای شي. د همدې څپرکي په ترڅ کې دا هم ویل شوي دي چې په څېړنه کې باید د لیکوال خپل نظر وي. دا یو ښه فکتور دی، ځکه چې د مطالعې او څېړنې غوښتنه هم دا ده چې د لیکوال نظر په خپله لمن کې را ونغاړي. که داسې نه وي د له لاسه وتلي وخت ازار به یې په غاړه وي. په همدې څپرکي کې د ادبي څېړنې اصول او لارې نه دي هېرې شوي او په ډېره روانه او سلیسه ژبه بیان شوي دي چې لوستل یې لوستونکي ته ډېر معلومات ورکوي. په همدغه څپرکي کې په څېړنه کې د میتود په پیروي باندې ټینگار شوی دی او دا یادونه هم شوې ده چې له میتود نه پرته هره څېړنه چې وي، علمي باور نه لري. زه دا یادونه گټمنه بولم، ځکه چې یاد اصل ته پاملرنه زموږ څېړنې او لیکنې بې وټه کوي. د

همدې لړۍ په لړ کې د ادبي مطالعاتو او ادبي څېړنو په ډولونو باندې بحث شوی دی او دغه برخه هم په ډېره ښه توګه څېړل شوې ده. د دې لپاره چې سړی ډېر څه ترې زده کړي، باید چې کتاب ته مراجعه وکړي، ځکه په څو ټکو کې یادونه یې ټوله منځپانګه نه شي را ښودلای. په دې څپرکي کې په ادبي تیوري باندې ښه بحث شوی دی چې لوستل یې لوستونکي ته ډېر مواد او معلومات ورکوي. په همدې څپرکي کې د ادبي تیوري د مطالعې موضوع او ساحه په نڅښه شوې ده او مشرحه لیکنه ور باندې شوې ده. کله چې یو څوک دا برخه لولي، د ادبي تیوري د فعالیت چاپیریال او اهمیت ښه ورته څرګندېدای شي او مطلوب هدف په کې موندلای شي.

همدارنګه په همدې څپرکي کې د ادبي تیوري او ادبي کره کتنې توپیر په مدلل ډول سره جوت شوي دي او که څوک د دې سره علاقه لري چې دوی په توپیر لا ښه وپوهېږي، د اثر لوستل په هیڅ وجه بې ګټې نه دي. په دې څپرکي کې په ادبي کره کتنه باندې په زړه پورې خبرې شوي او که یو څوک یې لږ په غور سره ولولي، د ادبي کره کتنې په اړه ډېر څه تر لاسه کولی شي. په دې پسې څېرمه په ادبي تاریخ، د ادبي تاریخ پېژندنه، د ادبي تاریخ میتودولوژي، د ادبي تاریخ تیوري او نورو اړوندو موضوعاتو باندې تفصیلي خبرې او لیکنه شوې، لوستل یې سړي ته ډېرې اړینې لارې ګودرې وړښيي او که څوک په څېړنه او لیکنه کې پاملرنه ورتو وکړي، د یوه ښه لیکوال او څېړونکي نوم خپلولای شي. پورتنیو او نورو ټکو ته په کتو سره دا په ډاګه ویلای شم چې د اثر لیکوال په هره برخه کې بې کچې زحمت ایستلی او پله په پله یې هره موضوع په ډېره عامفهمه ژبه ښه سپینلې او څېړلې ده.

څلورم څپرکی ((د ادبي څېړنې عملي لارې چارې)) تر سرلیک لاندې پیل شوی او په دې اډانه کې یې، په اتو څنګونو سرلیکونو باندې علمي بحث کړی دی. په دې څپرکي کې د موضوع ټاکنه، د لارښود استاد ټاکنه، د څېړنې نقشه او

خاکه جوړول، د موادو د سرچینو پلټنه او پیژندنه، د موادو راټولونه، د موادو مطالعه او یادښت اخیستل، د یادښتونو ډلبندي، د څېړنې لپاره د میتود ټاکنه باندې په زړه پورې لیکنه شوې او د پورته یادو شوو موضوعاتو پیژندنه او تحلیل په ډېر مناسب ډول سره تر سره شوی دی. د دې لپاره چې یو څوک په دې اړه پوره معلومات خپل کړي، ښه لاره دا ده چې دا څپرکي په اثر کې دننه وگوري او ویې لولي، تر څو په هره برخه کې د پوهانو له نظرونو او څرگندونو څخه ډېر څه زده کړي او په خپل کار او څېړنه کې گټه ترې واخلي.

پنځم څپرکي د ادبي لیکنې پړاوونو ته ځانگړی شوی دی. د اثر لیکوال په دې څپرکي کې تر لسو پورې په بېلابېلو سرلیکونو باندې څېړنه کړې او د هر سرلیک اهمیت او اړتیا یې په ډېره ښه توگه په گوته کړې ده. زما په نظر خو د لیکوال له خوا یاد شوي سرلیکونه، په واقعیت کې اړین او پر ځای پرنسیپونه دي او که کوم لیکوال، څېړونکی او یا محصل یې له پامه و نه غورځوي، ښې پایلې به خپلې کړي او په څه شي پسې چې گرځي، هغه به تر گوتو کړي. په دې څپرکي کې په دې لاندې جزیاتو باندې خواري او کار شوی دی:

د اثر د لیکلو شرایط او وختونه، د څېړنیز اثر د بیان ژبه او د افادې طرز یې، د معلوماتو تحلیل او تفسیر، د څېړنیز اثر جوړښت او چوکاټ، سریزه... او نورو مهمو اړخونو باندې ډېره ښه تفصیلي لیکنه شوې او په هره برخه کې ډېر مهم پام وړ اصول او معلومات راټول شوي دي. که سړی د هر فصل څخه یو څو مهم ټکي هم راواخلي، نو یوه رساله یا وړوکی جیبي کتاب ترې جوړېږي چې د تقریظ سره به جوت توپیر ولري، ځکه نو بیا هم دا یادونه کوم چې د کتاب د لوستلو اړتیا ډېره ده.

د اثر لیکوال په شپږم څپرکي کې ((د څېړنیز اثر د بشپړتابه تخنیکي اړخونه)) په سرلیک باندې تم شوی او د مأخذونو د ښودنې لارې چارې او لمنلیکونه یې په ډېر مشرح ډول په روانه ژبه ښودلي دي. په دې برخه کې یې هم د بهرنیو او کورنیو پوهانو نظرونه له پامه نه دي غورځولي. ده په دې څپرکي کې راغونډ کړي مسایل ډېر

ښه تعريف كړي او څېړلي دي او دا ترې څرگندېږي چې ليكوال په مجموع كې د څېړنې د اصولو سره پوره بلدتيا لري، ځكه نو په دې ټينگار كوي چې په ليكنه او څېړنه كې بايد اصولو ته ژوره پاملرنه وشي. بايد يادونه وكړم چې په همدې څپرکي كې د تعليقاتو اهميت هم له ياده نه دی غورځول شوی او د اثر ليكوال د هغوی ارزښت نه دی هېر كړی. لمنليكونه او د هغوی ډولونه يې په نخښه كړي او هر ډول يې په فصیحه ژبه څرگند كړي دي. كله چې يو څوك د لمنليكونو برخه وگوري، نو په اسانۍ سره په هر ډول باندې پوهېدای شي او د دې سره اشنايي پيدا كوي چې هر لمنليك خپل ځای ځايگي لري. تر دې وروسته د منابعو او سرچينو په ليكلو باندې هم گټورې خبرې شوې دي. ورپسې نومښود (Index) په ډېر ښه ډول سره واضح شوی دی او كتل يې سپري ته د دې توان وربښي چې د Index تر نامه لاندې د ځايونو، اشخاصو... او نور نومونه په مرتب ډول په يوه اثر كې ځای پر ځای كړي.

استاد صلاحی په دې علمي - څېړنيزه پروژه كې څه د پاسه سلوكورنيو او بهرنيو آثارو څخه گټه اخیستې ده. زه د دې اثر په اړه خپل نظر په لاندې ټكو كې داسې جوتوم:

- د اثر محتوا او منځپانگه علمي جوله لري.
- ژبه يې روانه او سليسه ده.
- ليك نخښې يې د امكان تر بريده پورې په پام كې نيولې او كارولې دي.
- دا اثر د باوري سرچينې په توگه د باور وړ دی.
- محصلان، استادان او څېړونكي پوره گټه ترې اخیستلای شي.
- د علومو اكاډمي د مشرتابه نه مې هيله دا ده چې ژر تر ژره يې د چاپ تاييا وكړي.
- زه استاد صلاحی د څېړنپوه د علمي رتبې وړ بولم او د الله (ج) له درباره د نورو برياوو هيله ورته كوم. په قلم او متو يې برکت شه.

څېړنپوه مولاجان تڼيوال

د ژبپوهنې د څانگې مشر

تقریظ

د ژبو او ادبیاتو مرکز قدرمن ریاست ته!

ستاسې د ۱۳۹۸/۴/۲۵ نېټې د ۳۲۷ پر ۳۲۸ گڼه لیک په ځواب کې چې ((د ادبي څېړنې میتودولوژي) علمي - څېړنیزې پروژې تر سرلیک لاندې اثر په برخه کې و، په اړه یې خپل نظر داسې څرگندوم:

څېړنه په اصل کې یوه منظمه او سیستماتیکه هڅه ده چې په مختلفو بڼو او شکلونو سره سر ته رسېږي. پوهانو د بڼې، کامیابې او غوره څېړنې د سر ته رسولو لپاره د میتود شته والی لازمي بللی دی. د میتود او میتودولوژي اصول او پرنسپونه د معاصرې څېړنې په برخه کې ډېر ضرور دي. همدا اصول او پرنسپونه، یو څېړنیز کار له سرسري او سطحي حالت څخه لرې کوي او د معیاري څېړنې پر خوا یې بیایي.

زما تر مطالعې لاندې ((د ادبي څېړنې میتودولوژي)) علمي - تحقیقي پروژه هم د څېړونکي له خوا د همدې لوړ مقصد په خاطر لیکل شوې ده او محقق په دې برخه کې ډېرې هلې ځلې کړې دي. دغه کتاب د موضوع عنوان، شالید او د موضوع اهمیت او ارزښت له مخې خورا مهم اثر دی. نوموړی اثر په سريزې سربېره چې د مقدمه لیکنې د تیوري له اصولو سره سمه او پر ځای لیکل شوې ده، شپږ څپرکي، پایله، وړاندیزونه او د سرچینو لیکلې لري چې موږ به دلته د هر څپرکي په اړه خپل نظرستاسو په وړاندې څرگندکړو.

لومړی څپرکی د موضوع شالید ته ځانگړی شوی او په هغه کې پر کوم اثر باندې چې علمي تبصره شوې ده، په بشپړنایلیتوب سره د هغه اثر د مثبتو او کمزورو اړخونو یادونه هم شوې ده. ور سره په دې برخه کې د دغې علمي - څېړنیزې پروژې د لیکلو علمي اړتیا هم بیان شوې ده. څېړونکي په دې برخه کې د شوي کار د تاریخچې له بیانولو نه وروسته نوموړي آثار په لنډیز او ډېره علمي شیوه باندې معرفي کړي چې د اړوندې موضوع په اړه لیکل شوي او یا له دغې

موضوع سره نږدې تړاو لري. دغه آثار نه يواځې را پېژني، بلکې د اړتيا پر مهال يې نقد کړي هم دي.

په دويم څپرکي کې د څېړنې پر موضوع منظمې او سيستماتيکې خبرې شوې دي او تر بېلابېلو څنگزنو سرليکونو لاندې د نوموړې موضوع پر اصولو او لارو چارو، ارزښتونو او تاريخي اهميت باندې مفصله څېړنه شوې ده.

درېم څپرکي ((د ادبي څېړنې ميتودولوژي)) ته وقف شوی دی او په هغې کې د ادبي ميتود پېژندنې او د ادبي څېړنې ميتودولوژي د اصولو او لارو چارو او د متنپوهنې په گډون يې د بېلابېلو علومو په اړه دغه موضوعات تر ځانگړو سرليکونو لاندې په خورا سلیسه ژبه په مفصله توگه تشریح کړي او د هر سرليک په پای کې يې، له خپلې څېړنې نه مثبتې نتيجه تر لاسه کړې او راورې ده.

څلورم څپرکي د ادبي څېړنې د عملي لارو چارو په برخه کې دی. څېړونکي په دې برخه کې د ادبي څېړنې پر اساسي موضوعاتو باندې غږېدلې، د موضوع ټاکنې په برخه کې يې د څېړونکي خپل انتخاب او د وخت محسوسه اړتيا غوره بللې، د څېړنيزې موضوع د ښې څېړنې په برخه کې يې د لارښود استاد په هراړخيزې همکارۍ، د څېړنې پر نقشې او خاکې جوړونې، د موادو پر راټولونې او د هغو پر ژورې مطالعې او شننې باندې ژورې خبرې کړې دي.

پنځم څپرکي د ادبي څېړنې پړاوونو په اړه دی. په دې څپرکي کې څېړونکي په خورا محققانه ډول، د موضوعاتو د مختلفو برخو د انسجام په برخه کې ډېرو گټورو لارښودې ټکيو ته ځای ورکړی دی.

محقق په شپږم څپرکي کې د يادې موضوع تخنيکي اړخونه ډېر ښه را سپړلي او څېړلي دي. هغه څه يې روښانه کړي چې د ځوانو څېړونکو لپاره د څېړنې په برخه کې حياتي اهميت لري. دا څپرکي هم د نورو څپرکيو په شان په مختلفو څنگزنو سرليکونو باندې وېشل شوی چې په هره برخه کې د موضوع له څېړنې وروسته، د ليکوال خپل نظر را څرگند شوی. له دې معلومېږي چې په يوه معياري

څېړنه کې، د موضوع د تحلیل او ارزونې په اړه د محقق خپل نظر د ډېر ارزښت وړ دی. په هره برخه کې د لازمو څرگندونو په ترڅ کې د موضوع اړوند هر څه په قوي دلیل او منطق سره بیان شوي دي او په څېړنه کې یې د حق او حقیقت پېژندلو په برخه کې گڼ شمېر لارې چارې په گوته کړې دي. د دغو لارو چارو په پام کې نیولو سره، څیرک څېړونکی په ډېرې اسانۍ سره په دې توانېږي چې له باطل دریځ نه خپله لاره بېله او خپل ځان د حقیقت تل ته ورسوي. دا هغه څه دي چې د نوموړي محقق د دغې څېړنې بنسټیز هدف یې هم بللی شو.

د څیرکیو په پای کې د اثر نتیجه، وړاندیزونه او سرچینې هم د اثر د علمي انسجام پر لارو چارو برابر راوړل شوي دي. د اثر نتیجه مثبت ده، وړاندیزونه یې عملي بڼه لري او سرچینې یې هم معتبرې دي.

د یادونې وړ بولو چې د دې څېړنیز اثر ټول څیرکي په ډېره دقیقه او ژوره توگه څېړل شوي. لیکوال د موضوعاتو د ارزونې او سپړنې په ترڅ کې احساساتي قضاوت نه دی کړی، په بشپړې حوصلې سره یې د واقعیتونو د میندلو لارې چارې بنسټولې او هغه یې په معقوله او سنجیده ژبه داسې وړاندې کړې چې د لوستونکي د لید افق پراخوي او هغوی نوبت او ابتکار ته هڅوي.

پر پورتنیو یادونو سربېره دا اثر نورې ځانگړنې هم لري:

- د لیکنې ژبه یې معیاري ده.

- مأخذ بنودنه یې په علمي او اکاډمیکو اصولو برابره ده.

- گڼ موضوعات یې نوي او ابتکاري دي.

- د څېړنې ټاکلي موازین او پرنسپونه یې په پام کې نیولي دي.

- څېړونکي د ټولې څېړنې په بهیر کې له فروعاتو ډډه کړې او په هره برخه کې یې

د اصلي موضوعاتو په څېړلو باندې لاس پورې کړی دی.

په پای کې زه څېړنوال محمدنبي صلاحي ته د دې خوراگټور او مغتنم اثر د بشپړولو د زړه له کومې مبارکې وایم او د څېړنپوه علمي رتبې ته یې د ترفیع وړ او مستحق بولم.

په راتلونکي کې ورته د دغسې علمي - څېړنيزو آثارو په لیکلو کې د لا زیاتو بریالیتوبونو هیله کوم. د دې لپاره چې د افغانستان ځوان نسل د ادبي څېړنې میتودولوژي له اصولو او پرنسپونو سره په هراړخیزه توګه بلد شي، د افغانستان د علومو اکاډمي محترم مقام ته یې د چاپ سپارښتنه هم کوم.

په درناوي

څېړنپوه عبدالشکور قیومي

د پښتو څېړنو د بین المللي مرکز علمي غړی

سريزه

د ادبي څېړنې میتودولوژي (Literary Research Methodology) د څېړندود (میتود) په رڼا کې د ادبي آثارو علمي څېړنه کوي، یعنې په نوي ډول یې تحلیل، تعبیر او تفسیروي. د ادبي څېړنې میتودولوژي مور ته رابسي چې تر لاس لاندې موضوع کې د اضافي مقدمو او نا اړوندو موضوعاتو راوړلو ته اړتیا نه شته. باید بې ضرورته د کتاب حجم زیات نه شي. تکراري او نا اړوند موضوعات زموږ له علمي پرمختګ، ترقی او پراختیا سره نه یواځې مرسته نه کوي، بلکې له علمي تحقیق نه مو لرې کوي. هغه څېړنې له تکراري موضوعاتو، اقتباسونو او کاپي کولو پرته بل څه نه دي. دغه ډول کرځېر میتود لوستونکي د حقیقت له اصلي متن نه لرې کوي. په داسې حال کې چې باید هر نوی تحقیق د لوستونکو لپاره نوې خبرې ولري. زموږ په څېړنو کې د ځینو کسانو له خوا شخصي تمایلات زیات وو، دغه ډول لیکنې زموږ څېړنیز بهیر له علمي تگلارې بې لاری ته کاري.

په دې برخه کې د پخوانیو څېړونکو په لاس کې ډېر لږ مواد وو. زیاتره آثار د څېړنې پر ځینو اړخونو باندې لیکل شوي دي. ځینې یې له بهرنیو منابعو په ځانګړې توګه له انګلیسي- او اردو ژبو نه ترجمه شوي دي، ډېره تیوریکه بڼه لري او د ادبي څېړنې د ټولو پړاوونو د لارښوونې لپاره بسنه نه کوي. له دې امله په پښتو ژبه کې (د ادبي څېړنې میتودولوژي) اکاډمیکه څېړنه ډېره مهمه، اړینه او محسوسه وه، ځکه د پښتو ژبې او ادبیاتو انسټیټوت دا موضوع د یوې علمي-څېړنیزې پروژې په توګه ما ته را وسپارله چې اکاډمیکه څېړنه ور باندې وکړم. ما هم دغه کار ته غاړه کېښوده او د دې علمي کار د موضوع اهمیت دا دی چې د دغه اثر په لیکلو سره به په دې برخه کې یو ځانګړی علمي اثر رامنځته شي او هغه ټکي به ښه روښانه شي چې د معیاري او سټنډرډ تحقیق لپاره ضروري دي. ان شاء الله تعالی زما تر لاس لاندې بشپړ شوی اثر به په دې برخه کې اساسي پوښتنو ته وړ او

مناسب ځواب وویلی شي او هغه تشه چې په روانه څېړنيزه پروسه کې شته، هغه به د دې اثر په لیکلو او بشپړولو سره ډکه شي. ما په دې برخه کې د خپل توان او استعداد په اندازه کار کړی دی او په زیات تکلیف سره مې دغه اثر برابر کړی دی. کېدای شي ځینې تېروتنې هم ولري، خو دا باید په زغرده ووايم چې ما دا کار یواځې د علمي تر فیح د تر لاسه کولو په منظور نه دی کړی، بلکې زما مقصد د علمي او ادبي جوهر د ښې ساتنې، پالنې او د علمي تحقیق د روان بهیر په لویه لاره کې د ډیوې رڼا ده، ځکه مې نوموړې موضوع ته اوږه ورکړه چې زموږ په ادبي څېړنو کې له نور پرمختگ سره مرسته وکړي او درنو لوستونکو ته نوي مواد وړاندې شي. د موضوع د جدي اهمیت په پام کې ساتلو سره مې د ادبي څېړنې میتودولوژي موضوع باندې څېړنه پیل کړه.

د دې اثر د لومړي څپرکي (شالید) له لوستلو به درنو لوستونکو ته ډېره ښه روښانه شي چې په پښتو کې په دې برخه کې ډېر لږ کار شوی دی. په دې اړه زیاتره آثار په بهرنیو ژبو باندې لیکل شوي دي. د څېړنو ټول څېړندودونه بهر کشف او رامنځته شوي دي، د افغاني پوهانو له خوا یواځې هماغه میتودونه معرفي شوي دي. له دې امله ځوان څېړونکي په دې اړه له گڼو ستونزو سره مخامخ دي. کومو پوهانو او څېړونکو چې له ما مخکې په دې برخه کې کوم کار کړی دی، د هغو څېړنې او لیکنې د ستایلو وړ دي، مگر زما په اند نیمگړې دي او بشپړې نه دي. همدغه ټکي ته په کتو سره په دې علمي - څېړنيزه پروژه کې د موضوع مبرمیت دا دی چې ما (د ادبي څېړنې میتودولوژي) موضوع د خپل علمي مکلفیت د ترسره کولو تر څنگ د ځوانو څېړونکو د څېړنيزو مهارتونو د لوړولو او د ادبي څېړنو د مینه والو د مسلکي روزنې لپاره غوره کړه. دا څېړنه د پخوانیو څېړنو په پرتله گڼ توپیره او ارزښتونه لري: لومړی توپیر یې دا دی چې په ځانگړې توگه د ادبي څېړنې میتودولوژي په اړه لومړنی خپلواک او مستقل اثر دی او د میتودیک تحقیق نږدې بشپړ میکانیزم په کې تشریح شوی دی. دویم توپیر یې دا دی چې ما د

دغې موضوع په اړه گڼ شمېر داسې ټکي ځای پر ځای کړي دي چې هغه نوي، تازه او اېډيټ معلومات دي چې په دې وروستيو وختونو کې د څېړونکو تر منځ د علمي بحثونو پایله ده. درېيم ټکی دا دی چې په علمي څېړنو کې ډېر ښه اثر هغه دی چې څېړونکي په کې د موضوع د سپړنې حق په ښه توگه ادا کړی وي، د تکنیکي اړخونو له پلوه يې معيارونه پوره کړي وي او محقق په خپله څېړنه کې د لوستونکي قناعت حاصل کړای شي. اثر دغه ځانگړنه هم لري.

که څه هم په دغې موضوع باندې په سيمه او نړۍ کې گڼ آثار ليکل شوي دي، مگر په افغانستان کې په دې مهمه موضوع باندې داسې آثار لکه څنگه چې لازمه ده، د ځوانو څېړونکو علمي-مسلكي تنده پرې ماته شي، لا تر اوسه پورې ډېر کم دي. دلته په هېواد کې دننه ځينې تدريسي کتابونه او خال-خال، څېړنيزې او علمي مقالې وې، خو په ځانگړې توگه کوم خپلواک اثر نه و ليکل شوی. تل مې دا هڅه وه چې د علمي ترفيع لپاره د وظيفوي مکلفيت له مخې په يوه داسې علمي اثرکار وکړم چې په کارکولو باندې وازري. هم د مرکز له لرليدي (دورنمايي) پلانونو سره برابر وي او هم د راتلونکو څېړنو لپاره څه نا څه مواد برابر شي چې له نېکه مرغه ما ته همدغسې يوه موضوع د څېړنې لپاره راوسپارل شوه.

د دې علمي-څېړنيز اثر د بشپړولو لپاره له کتابتوني څېړنې څخه کار اخيستل شوی دی. د ادبي څېړنې ميتودولوژي د څېړنې لپاره تشریحي-تحليلي ميتود غوره شوی او کله نا کله له کره کتنيز ميتود څخه هم کار اخيستل شوی دی چې د تحقيق د لارښوونې او څارنې دنده پر غاړه لري. په دې ډول په دې اغېزمنه څېړنه کې په خپل ذات کې د علمي ميتود (Scientific method) ارزښتونه او اصولونه په پام کې نيول شوي دي. په دې اړه مې ډېر کوشښ دا و چې د ادبي څېړنې ميتودولوژي موضوع د مستندو او باوري سرچينو او منابعو په رڼا کې په هراړخيزه توگه وڅېړل شي.

هغه پوهان چې پښتو ژبې ته کارکول مهم گڼي باید په دې پوه شى چې زموږ تحقيقي کارونه او د هغوى علمي پایلې د میتودپوهنې له لارې لا غني او بهترې کېدای شي. د دې لپاره چې په راتلونکي کې د خپلو ادبي او علمي څېړنو کیفیت لوړ کړو، معیاري او ستنرد شي او له نړیوالو معیارونو، موازینو او ارزښتونو سره برابرې وي، باید په کلکه سره په خپلو علمي کارونو کې د ټاکل شوو میتودونو پیروي وکړو. د میتود له غوراوي سره د څېړنې چوکاټ او سیستم بدلېږي، په څېړنه کې د گډوډي او انارشې مخه نیول کېږي، څېړنه له بې خونده حالت، عامیانه، دودیزې او اماتور شکل نه راوځي، هر څه د څېړنیز قانون تابع کېږي او په دې ډول، څېړنه منظمه او سیستماتیکه بڼه اختیاروي. زموږ په راتلونکو علمي څېړنو کې به هغه آثار د کامیابۍ او د ژوندي پاتې کېدو ډېر چانس ولري چې د څېړنې په وړ او مناسبو لارو چارو او میتودونو باندې عیار شوي وي.

ما د دې اثر د ټاکلو موضوعاتو په څېړنې او بشپړولو کې په ټولیزه توگه له (۱۱۵) پښتو، دري، اردو، عربي او انگلیسي (کورنیو او بهرنیو) آثارو څخه گټه اخیستې ده. غواړم د دغه اثر د بشپړتابه د څرنګوالي په اړه یو څو ټکي بیان کړم چې دا اثر څنګه ولیکل شو؟ د دې لپاره چې زما د علمي-تحقيقي پروژې د ټولو څپرکیو موضوعات ښه روښانه شي، له معمول سره سم په هر څپرکي کې څېړل شوي موضوعات په لاندې ډول درېژنو:

دا علمي-تحقيقي پروژه یوه سریزه، شپږ څپرکي، پایله، وړاندیزونه او مآخذونه لري. د اثر ټولې برخې یوه له بلې سره داسې اوبدل شوې دي چې ټولې برخې په خپل منځ کې ښې منظمې منطقي اړیکې او ارګانیک بیوندونه لري او په هغو کې د ادبي څېړنې میتودولوژي تقریباً بشپړ میکانیزم څېړل شوی دی.

د اثر لومړی څپرکی د موضوع شالید ته ځانګړی شوی دی. په دغه څپرکي کې د یادې موضوع پر مخینه باندې علمي بحث شوی دی. پر څېړنیزو آثارو

باندې علمي تبصره شوې ده او په ناپیلي ډول ارزول شوي دي. د ادبي څېړنې میتودولوژي اثر د رامنځته کولو، لیکلو او بشپړولو حیاتي ارزښت بیان شوی دی. په دویم څپرکي کې، د څېړنې عمومي مفهوم د اووه (۷) څنګونو سرلیکونو په ترڅ کې بیان شوی دی. په ډېرو روښانه ټکو د څېړنې پېژندنه، د څېړنې موخه او هدف، د څېړنې اهمیت او ارزښت، د څېړنې ډولونه، له علومو سره د څېړنې اړیکې او د څېړنې او څېړونکي ځانګړنې تشریح شوې دي. د دې ټکي یادونه شوې ده چې په اکاډمیکو او علمي مرکزونو کې کله چې د څېړنې نوم اخیستل کېږي، منظور علمي څېړنه ده. دغه راز څېړنه یو علمي فعالیت دی او دا شان څېړنه باید د تیوري په رڼا کې د مشخص میتود پر بنسټ تر سره شي. په علمي څېړنه کې د څېړونکي علمي صداقت او علمي بې طرفي ښکاره وي. د تحقیق بهیر یوه دومداره پروسه ښودل شوې ده او په هغې کې مطلق حکمونه او وروستی ټکی نشته. په دې معنا چې څېړنیز کار هیڅ وخت او هیڅ چرې قطعي، ابدی او حتمي نه شو بللی. په څېړنه کې هر علمي فعالیت د نسبي بشپړتیا د اصل تابع دی.

د کتاب درېیم څپرکی د ادبي څېړنې میتودولوژي ته ځانګړی شوی دی او د دې علمي-تحقیقي پروژې یو ډېر مهم او اساسي څپرکی دی. په دغه څپرکي کې د ادبي میتود پېژندنه، د ادبي څېړنې اصول او لارې، د ادبي مطالعاتو او ادبي څېړنو ډولونه، د ادبپوهنې اساسي ځانګړې (ادبي تیوري، ادبي کره کتنه، ادبي تاریخ) ادبي پرتلنه او متنپوهنه توضیح شوي دي. د ادبي میتود نسبي مشخص تعریف، منل شوي پرنسیپونه، لارې چارې او د ادبي مطالعاتو پر بنسټیزو ځانګو باندې رڼا اچول شوې ده.

په څلورم څپرکي کې د ادبي څېړنې عملي لارې چارې ښودل شوې دي. د څېړنې لپاره د موضوع انتخاب، د موضوع له ټاکلو مخکې د مطالعې اړتیا جدي بلل شوې ده. د موضوع ټاکنه د ابتدایي لیکلې، انکشافی فهرست او اوپلاين جوړول او د څېړنیز کار پیل د علمي څېړنیز کار تر ټولو مهم پړاو بلل شوی دی. د لارښود

استاد علمي لارښوونې ډېرې اړينې بلل شوې دي. د څېړنيز کار د نقشي او خاکې د جوړولو، د موادو د سرچينو پلټنې او پېژندنې، د مطالعې په دوران کې په يادښت اخیستلو باندې ټينگار شوی دی. د موادو راټولونې، د يادښتونو ډلبندي او د څېړنې لپاره د ميتود ټاکنه او په ميتوديک کار کې باوري منابع او روايت کوونکي معلوم وي او بيا په دغه بهير کې د لومړي لاس ماخذ ځانگړی ارزښت لري. په څېړنه کې د معتبرو منابعو شتون په ريفرنس پسې د ريفرنس لټون د څېړنيز اثر اعتبار زياتوي.

په پنځم څپرکي کې د ادبي څېړنې د ليکنې پړاوونه څرگند شوي دي. د څېړنيز اثر د ليکلو شرايط او وختونه ښودل شوي، د څېړنيز اثر د بيان ژبه او د افادې طرز په داسې ډول تشرېح شوی چې بايد د څېړنيز اثر ژبه له هر ډول ابهاماتو او پېچلتياوو پاکه، عام فهمه، علمي او د لوستونکي لپاره د پوهېدو وړ وي. د معلوماتو تحليل او تفسير باندې بحث شوی دی. په څېړنه کې د معلوماتو ارزونه، سپړنه او په دې برخه کې د څېړونکي خپل نظر اغېز او رول حتمي بلل شوي دي. د ادبي ښکارندو تحليل او تفسير ډېر مهم کار دی چې په عين حالت کې دا کار ستونزمن هم دی. د معلوماتو راټولونه او ارزونه، د څېړونکي بنسټيزه دنده ده او هغه کولای شي د دې کار لپاره تر لاس لاندې منابع ښې وگوري، هضم يې کړي او په دې توگه خپل نظر او علمي تحليل ته روغه او د اثر لوستونکي د اطمینان وړ لاره پرانيزي. پر دې ټينگار شوی دی چې څېړونکی د څېړنې په هر پړاو کې ذهني حضور ولري. همدارنگه د څېړنيز اثر پر جوړښت او چوکاټ بندي، د سريزې پر ليکلو، د اثر مرکزي برخې (متن) په ترتيبولو، د څېړنې پايلې او د مطلوبې نتيجه په تر لاسه کولو، عملي وړاندیزونو، ضميمې او د څېړنيز اثر بيا کتنې باندې رڼا اچول شوې ده.

د کتاب شپږم څپرکی د څېړنيز اثر د بشپړتابه تخنيکي اړخونو ته ځانگړی شوی دی. د سرچينو ښودلو اصول او لارې چارې روښانه شوې دي او دا په گوته شوې ده چې د څېړونکي په وړاندې يوه ستره ستونزه د منابعو د کره کولو مسئله ده او علمي - څېړنيز اثر د تنظيم شوې پوهې ټولگه ده چې بايد هم په علمي - تخنيکي

بنسټونو ولاړ وي. په دې برخه کې د څېړونکو د تکنیکونو د انتخاب معیارونه سموالی، باوري توب، سمه کارونه او پرځای استعمال دی. د دې لپاره چې څېړونکی د جعلی سندونو ښکار نه شي، د کاغذ او رنگ تشخیص او ژبنی ارزونه، په څېړنه کې ځانگړی اهمیت لري. د معلوماتو د سموالي او کره توب د تثبیت لپاره له کره او لومړي لاس منابعو نه گټه اخیستنه خاص ارزښت لري. یو مسلکي او ژمن (متعهد) څېړونکی په هغه وخت کې په ډېر ډاډ سره د راغونډ شوو معلوماتو په ارزونه، تحلیل او تفسیر باندې لاس پورې کولای شي چې د ده قضاوت د راټول شوو معلوماتو له چوکاټ نه د باندې و نه وځي، هوایي خبرې نه وي، بلکې د خپلې څېړنې او ارزونې په وخت کې مشخص سندونه، مأخذونه او مدارک هم په لاس کې ولري. ورپسې د لمن لیکونو راوړل او د هغو عملي اړخونه هم په نظر کې نیول شوي او بیان شوي دي، د علمي بحث لنډیز او پایله تشریح شوې ده او د اثر په پای کې د څېړونکي له خوا د مشخصو، تحلیلي او عملي وړاندیزونو د ټولگې (مجموعې) په راوړلو باندې تاکید شوی دی. پر دې ټینگار شوی چې ښاغلی څېړونکی باید درانه لوستونکي د اثر لوستلو په پای کې داسې خوشي نه کړي، لکه یو څوک چې په یوه څلورلارې کې ودرېږي او حیران وي چې پرکومه خوا ولاړ شي. هغه څېړونکی چې د څېړنې میتودولوژي له اصولو سره بلد وي، نورو ته ښه لاره ښودلی شي چې ما د دې موضوع څېړنیز کار تر دغه ځایه پورې راوړسواوه، تاسې په دغو لوریو او استقامتونو کې خپل راتلونکي څېړنیز مله ته دوام ورکړئ. د هر علمي - تحقیقي اثر په پای کې د وړاندیزونو راوړل دومره ارزښتناک دي؛ لکه یو څوک چې په توره تیاره کې یوه څېړونکي ته ډیوه او څراغ ولگوي. د هر څپرکي په پای کې د موضوع د راټولولو او له تر لاس لاندې څېړنیزې موضوع څخه د مطلوبې نتیجې اخیستلو په خاطر په یو څو لنډو کرښو کې نتیجه او لنډیز کتلی او لوستلی شی. له شپږم څپرکي وروسته د اثر پایله، وړاندیزونه او مأخذونه راوړل شوي دي.

د دغې علمي-تحقيقي پروژې د بشپړتابه په کار کې د قدرمن لارښود استاد څېړنپوه دوکتور سیدمحي الدين هاشمي له نیکو لارښوونو څخه مننه کوم چې دا اثر يې په پوره حوصله کتلی، ډېرې ښېگنې ورزياتې کړې او خپلې علمي مرستې يې له ما څخه نه دي سپمولې.

همداشان ښاغلي عزت الله اديب، بصير سليمانخيل او يحيى انوري ته کوروداني وایم چې د موضوع اړوند يې انگليسي سرچينې زما په واک کې راکړې. له مسعود پښتون، څېړنوال محمد آصف احمدزي او څېړندوی محمد داؤد ناظم نه مننه کوم چې يو څو پښتو او دري کتابونه يې راکړي وو. د څېړونکي محمد يعقوب عبدالرحيمزي دې هم کور اباد وي چې د يوه عربي مأخذ په ترجمه کې يې له ما سره مرسته وکړه.